

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
BusquetsAntoni Vives
ReusRafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)

► TEMA

L'evolució dels videojocs

El món dels videojocs no es pot dissociar de l'evolució que han fet les videoconsols. La seva capacitat de moure's d'un lloc a un altre i l'evolució dels gràfics ha estat possible gràcies a les importants inversions de doblers i de recerca per convertir el sectors dels videojocs, en un dels més rendibles recentment.

Videojuegos y su contextualización histórica

♦ Alfonso José Vulcán Cano *

Hace ya más de 70 años del triunfo de OXO, el primer videojuego de la historia desarrollado para la máquina conocida como EDSAC. El ordenador británico fue capaz de mover sin problemas una versión simplificada del famoso

juego Tic Tac Toe (el tres en raya) que permitía al individuo enfrentarse a la máquina en una batalla por ver quien conseguía la victoria.

Poco a poco, el sector del videojuego fue consiguiendo fama y abriéndose paso en el mundo del entretenimiento. Los años sesenta y setenta fueron marcados por SpaceWar y Pong, estrellas de los salones recreativos y clara muestra de la capitalización del medio. Así, los

años ochenta se presentaron de manera estelar con las consolas domésticas de 8 y 16 bits y pusieron las primeras semillas de la principal protagonista de este artículo: la PlayStation surgida el 1994.

Creada como una idea de acabar con los cartuchos y pasar al formato CD-ROM, la consola finalmente solo fue desarrollada por Sony, convirtiéndose en un rotundo éxito. Si

tenemos en cuenta el momento de expansión de mercado, allá por 1994, podemos observar una clara decadencia respecto a épocas anteriores en lo que al medio se refiere, es por esto que en muchas ocasiones se tacha a la PlayStation de 'salvadora de los videojuegos'. Tras ella, fue lanzada al mercado la PlayStation 2 y el resto es historia.

Sea como fuere, si hoy en día el mundo de los videojuegos se halla en expansión es, en parte, por la gran influencia para su historia reciente de la máquina comentada unas líneas más arriba, cuya última versión salió al mercado el 2020. Ahora solo queda por ver hasta dónde puede llegar.

* Graduat en Història

► TEMA

Encara queda molt per fer

L'any passat es va complir 25 anys de l'assassinat, a mans del seu marit, d'Ana Orantes. La primera dona que es va atrevir a denunciar públicament i per televisió els maltractaments i la violència que havia patit a ca seva. Hagueren de passar anys, perquè des de l'Estat es posàs fil a l'agulla per intentar frenar aquesta xacra social.

La Llei 1/2004 contra la Violència de Gènere arriba a la majoria d'edat

♦ Lucía Álvarez *

Malgrat el silenci característic quant a aquesta temàtica, el passat 28 de desembre de 2022 la LO 1/2004 de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere va complir 18 anys des de la seva entrada en vigor. Una llei que ha estat desprestigiada en moltes

ocasions, però que amb dades com les del passat mes -13 dones assassinades, posicionant-se com el pitjor desembre en dues dècades- afirma la seva necessitat d'existir.

Una llei que sorgí com a resposta als organismes internacionals que demanaven una resposta global i que va voler adquirir diversos camps d'actuació, com el sanitari, el laboral, el judicial i, amb una gran importància: el cultural i social. Sense l'existència d'un canvi de patrons

i estereotips i una bona formació al sistema educatiu i professional la violència contra les dones no es pot erradicar. I, a més, sense la presència de serveis d'atenció permanent, urgent, especialitzats i multidisciplinaris, les víctimes es veurien totes soles davant un sistema que tendeix al seu oblit i marginació. I d'això s'encarregà molt bé el primer go-

vern de Zapatero que deixà amb aquesta llei un marc legislatiu molt avançat i favorable tot i el que es refereix a l'evolució de l'Estat espanyol com en comparació a altres estats.

No obstant això, i tant i comptar amb aquesta llei contra la Violència de Gènere i alguns dels protocols més avançats del món, hi ha esquerdes al sistema que no es poden obviar. Per exemple, la definició que se'n dona a la llei sobre Violència de Gènere, la qual queda supeditada a les relacions d'afectivitat, deixant de banda totes les altres formes de violència contra les dones reconegudes en l'àmbit internacional. Una definició que queda cada vegada més enrere i que té la necessitat de renovar-se per poder protegir de manera real totes les violacions als drets de les dones, els quals no es poden englobar dins una única tipologia.

* Graduada en Història i estudiant del Màster en Polítiques d'Igualtat i prevenció de la Violència de Gènere

► TEMA

Qualsevol temps passat, passat és

La recent desarticulació d'un grup d'extrema dreta a Alemanya ens recorda als europeus que encara queden moltes persones que dessitjarien tornar al passat imperial dels seus estats. Aquells períodes imperials, que les seves llums que anaven acompanyades de moltes ombres, complicaren la vida a molts dels súbdits. Evidentment dels més pobres.

El Quart 'Reich'

♦ José M. Buades *

A començaments de desembre la policia alemanya va desarticular un grup d'extrema dreta que pretenia atemptar contra el parlament a Berlín, per considerar que l'actual República Federal és un règim il·legítim. Aquest grup, autodenominat Reichsbürger (ciudadans

de l'imperi, o potser seria millor dir-los súbdits), pretenia instaurar el Quart Reich (imperi).

Com a historiador la pregunta que val la pena fer-se és quins foren els tres imperis anteriors. Per respondre ens hem de remuntar a l'any 800, concretament al dia de Nadal, quan el rei franc Carlemany va ser coronat emperador pel Papa. Els carolingis varen ser la primera d'una sèrie de dinasties que ostentaren la corona del Sacre Imperi Ro-

mano-Germànic, una suposada restitució de l'Imperi Romà d'Occident. A partir del segle XIV, l'hegemonia sobre l'imperi recaigué en la família Habsburg. Dic hegemonia perquè aquest imperi no era hereditari, sinó electiu. Així, Carles V va ser nomenat emperador per un col·legi de set prínceps.

El Primer Reich conclougué el 1806, quan Napoleó derrotà Francesc II. Aquest renuncià al tron i s'hagué de conformar amb els terri-

toris que amb el temps esdevindrien l'Imperi Austro-Hongarès. La idea de formar un nou imperi sorgirà a la segona meitat del s. XIX, arran del moviment nacionalista alemany. Les famílies Habsburg (catòlics austríacs) i Hohenzollern (protestants prussians) rivalitzaren per un temps, però la potència militar prussiana s'imposarà. El 1871, després d'una guerra contra França, a

Versalles Guillem I de Prússia serà coronat emperador del Segon Reich.

Aquest arribarà fins al 1918, quan la I Guerra Mundial provoqui una derrocada massiva de monarquies. El nazisme recuperarà l'ideal imperial i el 1933, amb l'arribada de Hitler a la cancelleria, es procedirà a la formació del III Reich, que havia de durar mil anys i només en completà dotze.

* Doctor en Història